

Чжен Ланьюе

Методологічні аспекти формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано

УДК 378:37.68.40+370

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-1.10>

Чжен Ланьюе

аспірантка

ДЗ «Південноукраїнський національний

педагогічний

університет імені К. Д. Ушинського»

ORCID: 0009-0005-3646-9884

У статті репрезентовано результати дослідження проблеми емотивності в контексті музично-виконавської та мистецько-освітньої діяльності майбутніх викладачів фортепіано. Художньо-виконавська емотивність розкривається в роботі як інтегральний багатоаспектний феномен, що відображає здатність студента-музиканта до усвідомленої, художньо виразної, концептуально осмисленої та переконливої трансляції емоційно-образного змісту музичного твору засобами музично-виконавської та вербально-педагогічної репрезентації. Мета статті – визначити й обґрунтувати науково-методологічні підходи й художньо-педагогічні принципи формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано. Методологія дослідження ґрунтується на принципах наукової системності та інтегративності. Використано методи наукового аналізу, узагальнення, моделювання, екстраполяції. Репрезентовано зміст художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої мистецької освіти, який розкривається в емоційно-образному, інтерпретаційно-сислово-комунікативно-виразному та рефлексивно-педагогічному компонентах. Автором викладено перелік взаємодоповнювальних науково-методологічних підходів до формування художньо-виконавської емотивності в здобувачів освіти в процесі фортепіанної підготовки, серед яких екзистенційний, герменевтичний, полікомунікативний та евристичний. Кожен з наукових підходів розкривається у площині переваг у контексті формування художньо-виконавської емотивності. Запропоновано базові художньо-педагогічні принципи формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано, якими є принцип художньо-емоційного наративу, психоемоційної іманентності, накопичення художньо-ментального досвіду, рефлексивності

Ключові слова: емоція, художня емоція, емотивність, художньо-виконавська емотивність, викладач фортепіано, фортепіанна підготовка, методологічний підхід, екзистенційний підхід, герменевтичний підхід, полікомунікативний підхід, евристичний підхід.

Постановка проблеми. Сучасна вища мистецька освіта орієнтована на комплексний розвиток майбутнього викладача фортепіано як висококваліфікованого фахівця, здатного не лише відтворювати музичний текст на високому технічному рівні, а й передавати художньо-образний зміст твору, залучаючи учнів до глибшого розуміння його емоційно-сислової структури. У цьому контексті особливого значення набуває проблема формування художньо-виконавської емотивності як інтегративної якості, що поєднує в собі емоційну чутливість, інтерпретаційну майстерність та педагогічну рефлексію.

Художньо-виконавська емотивність є однією з ключових характеристик професійної діяльності викладача музичного мистецтва, адже саме через неї здійснюється процес емоційної комунікації між педагогом і студентом. Її формування передбачає розвиток здатності до вербального та невербального передання емоційно-образного змісту музичних творів, що є необхідною умовою ефективного навчального процесу. Високий рівень емотивності забезпечує не лише виразність виконавського мистецтва, а й педагогічну майстерність, яка сприяє глибшому зануренню студента в художню концепцію твору.

Попри важливість художньо-виконавської емотивності в структурі професійної діяльності

викладача фортепіано, ця проблема залишається недостатньо дослідженою в наукових працях. Більшість досліджень зосереджена на загальних питаннях емоційної виразності виконавця або методах музично-педагогічної комунікації, проте комплексне вивчення емотивності як ключового компонента підготовки викладачів музично-виконавських дисциплін у галузі музичного мистецтва все ще перебуває на початковому етапі. Недостатньо розробленими залишаються питання взаємозв'язку між емотивністю та вербальною комунікацією викладача, методів її розвитку в студентів-піаністів та інтеграції методичних аспектів формування цього феномену в підготовку здобувачів вищої мистецької освіти.

Актуальність дослідження загострюється через брак методологічних підходів і розробленого методичного забезпечення, спрямованих на розвиток художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано. В умовах сучасної мистецької освіти особливо важливим стає використання інтегративних підходів і принципів, які допомагають розвивати емоційну чутливість, інтерпретаційне мислення, комунікативність та педагогічну майстерність студентів. Вивчення особливостей формування емотивності у фортепіанній підготовці сприятиме вдосконаленню методики

викладання музичного мистецтва та підвищенню якості підготовки майбутніх викладачів.

Огляд літератури. В основу дослідження покладено дотичні результати актуальних і релевантних наукових досліджень сучасних авторів. Зокрема, значну роль у розумінні сутності та змісту художньо-виконавської емотивності відіграють дослідження У. Кемінь (2020), яка ґрунтовно вибудувала теоретичну концепцію емотивності на основі порівняння з поняттями «емоція» «емоційність» та «емотивність», а також робота К. Шах і Л. Коваль, у якій досліджено різні наукові концепції вербалізації емоцій (Шах & Коваль, 2021). Значущою є стаття М. Мимрик, у якій розглядається екзистенційний підхід до музично-виконавської комунікативності особистості як чинник самовираження й глибинного розуміння себе особистістю. Авторка досліджує «інтуїтивні, раціональні, естетичні установки» та стверджує, що «осягнення сутності існування залежить від самої людини і її ставлення до трансляції музичного матеріалу» (Мимрик, 2024, с. 37). У процесі розгляду теоретичних засад герменевтичного підходу доцільно проаналізувати статтю О. Оганезової та Хуа Цивей, у якій визначено музичну герменевтику як «специфічний спосіб аналізу можливості музики бути здатною відтворювати певний сенс, певні концепції, інтонації та музичні образи» (Оганезова & Цивей, 2024, с. 91).

Також доцільно розглянути складну форму комунікації в мистецькій діяльності, а саме полікомунікації, проблемі якої в мистецько-педагогічному аспекті присвятила увагу, зокрема, Юй Цютун. Дослідниця слушно наголошує, що саме полікомунікація забезпечує «плідне здійснення багатовекторної, багатофункціональної і багаторівневої художньої комунікації багатьох учасників хорового універсуму з музичними творами та через твори з іншими через вмотивоване досягнення емоційно-резонансної взаємодії» (Юй Цютун, 2023). У статті І. Парфентьевої та М. Матвійчук розкривається сутність евристичного підходу як такого, що не дає здобувачам готового знання, а навпаки «вимагає від студента в процесі навчання створювати новий зміст», що призводить до його самоактуалізації, реалізації творчого потенціалу в діалозі з мистецько-освітнім середовищем (Парфентьева & Матвійчук, 2018, с. 48).

Мета статті – визначити й обґрунтувати науково-методологічні підходи й художньо-педагогічні принципи формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано.

Методологія дослідження. Стаття ґрунтується на принципах наукової обґрунтованості, системності, інтегративності та міждисциплінарності, що дає змогу комплексно розглянути стратегію формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано. Дослідження спирається на досягнення мистецької педагогіки,

психології, мистецтвознавства та методики музичного виконавства, що дає змогу розробити методологічні основи розвитку емотивності як ключової професійної якості викладача фортепіано. Використано такі методи: аналіз та узагальнення наукових джерел, що дає змогу систематизувати наявні підходи до формування емотивності в музично-виконавській педагогіці; моделювання, спрямоване на розробку комплексу методологічних підходів і художньо-педагогічних принципів формування емотивності в майбутніх викладачів фортепіано; метод екстраполяції, що зумовлює розширення меж отриманих висновків та перенесення теоретичних положень на конкретні методологічні засади формування художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано.

Результати та їх обговорення. Художньо-виконавська емотивність здобувачів вищої освіти в контексті фортепіанної підготовки – це інтегральний багатоаспектний феномен, що відображає здатність студента-музиканта до усвідомленої, художньо виразної, концептуально осмисленої та переконливої трансляції емоційно-образного змісту музичного твору засобами музично-виконавської та вербально-педагогічної репрезентації.

На основі теоретичних наукових розвідок ми дійшли висновку, що художньо-виконавська емотивність є не просто виявом емоційної експресії, а складною когнітивно-естетичною системою, що забезпечує гармонійний баланс між технічною майстерністю, концептуальним осмисленням твору та його емоційно-образною трансляцією в процесі музично-виконавської та педагогічної діяльності. Художньо-виконавська емотивність здобувачів вищої освіти в контексті фортепіанної підготовки є комплексним явищем, що інтегрує естетичне, емоційне, технічно-виконавське та педагогічне осягнення музики. Вона забезпечує не лише досягнення високого виконавського рівня студента-музиканта, а й його готовність до ефективної художньо-педагогічної взаємодії в процесі фортепіанного навчання (Чжен Ланьюе & Новська, 2023).

Зміст художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої мистецької освіти розкривається в таких компонентах: емоційно-образному, інтерпретаційно-смісловому, комунікативно-виразному та рефлексивно-педагогічному.

Емоційно-образний компонент визначає глибину переживання музичного твору та його емоційну виразність у виконанні. Він формується на основі здатності музиканта розкривати внутрішній зміст твору, ідентифікуватися з його емоційним посилом і трансформувати особисті відчуття в художній звук. Цей компонент є ключовим для створення живої, експресивної інтерпретації, яка викликає в слухача глибокий емоційний відгук. Важливу роль відіграє розвинена емоційна чутливість, яка дає змогу виконавцю тонко відчувати

динамічні зміни настрою, кульмінаційні моменти та внутрішню напругу музичного матеріалу.

Інтерпретаційно-смысловий компонент забезпечує осмисленість виконання, формуючи здатність музиканта не лише емоційно відчувати твір, а й глибоко аналізувати його структурні, стилістичні та жанрові особливості. Він містить усвідомлення логіки музичної форми, фразування, зв'язку між елементами виконавської драматургії та їх впливу на емоційне сприйняття. Завдяки цьому компоненту студент розвиває навички вибудовування цілісної концепції виконання, уникаючи механічного відтворення нотного тексту. Художньо-виконавська емотивність у цьому аспекті реалізується через уміння поєднувати раціональний підхід до аналізу музики з інтуїтивним відчуттям її художнього змісту.

Комунікативно-виразний компонент визначає здатність виконавця ефективно передавати зміст музичного твору слухачам через засоби музично-виконавської та вербально-педагогічної виразності. Він передбачає розуміння принципів музичної комунікації та їх реалізацію через артикуляцію, динаміку, темпоритм, штрихову диференціацію, агогіку та темброві нюанси. Окрім цього, компонент охоплює вербально-педагогічну комунікацію, яка необхідна для пояснення музичного змісту студентам у процесі навчання. Виконавець має не лише володіти засобами виразності, а й усвідомлювати, як ці засоби впливають на сприйняття музики аудиторією, що особливо важливо для майбутніх викладачів фортепіано.

Рефлексивно-педагогічний компонент забезпечує здатність студента-музиканта до самоаналізу, критичного осмислення власного виконання та застосування набутого досвіду в педагогічній практиці. Він сприяє усвідомленню індивідуального виконавського стилю, пошуку ефективних методів навчання художньо-виконавської емотивності та розвитку гнучкості в роботі з учнями. Важливим складником є педагогічна рефлексія, яка дає змогу аналізувати й пояснювати засоби виразності, впливати на художнє мислення студентів і допомагати їм формувати власне емоційно-смыслову розуміння музики. Так, цей компонент поєднує мистецьку інтерпретацію з методичною компетентністю виконавця-викладача.

Розглянуті сутність, зміст і характеристики структурних компонентів художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої мистецької освіти, майбутніх викладачів фортепіано покладено в основу визначення системної і цілісної методологічної стратегії. Розробка окресленої стратегії є логічним продовженням дослідження проблематики формування художньо-виконавської емотивності відповідно до поставлених завдань.

Визначення методологічної основи дослідження передбачає окреслення ключових наукових

підходів та принципів, на основі яких вибудовується загальна концепція наукового аналізу. Методологічний підхід задає певний погляд на досліджуваний феномен, визначаючи, які характеристики явища є центральними, якими теоретичними положеннями варто керуватися, які методи дослідження доцільні та як отримані результати інтерпретуються в межах обраної парадигми. Успішність наукового пошуку значно залежить від того, наскільки обраний підхід відповідає природі об'єкта дослідження. Якщо методологічна основа не узгоджується із сутністю аналізованого феномену, це може призвести до спрощеного, фрагментарного або неповного розуміння досліджуваного предмета.

Оскільки художньо-виконавська емотивність є складним інтегративним явищем, що поєднує емоційно-естетичні, когнітивні, комунікативні, інтерпретаційні та педагогічні аспекти, її формування вимагає системного й багатовимірного підходу. З метою досягнення цілісного розуміння цього феномену необхідно залучити низку взаємодоповнювальних наукових підходів, які утворюють цілісну й системну методологічну стратегію та допоможуть аналізувати художньо-виконавську емотивність здобувачів вищої освіти з позицій її внутрішньої емоційно-психологічної природи, особистісної значущості для виконавця та її ролі в педагогічному процесі.

Методологічні підходи визначають загальну концепцію дослідження, тоді як художньо-педагогічні принципи спрямовують практичне формування емотивності майбутніх викладачів фортепіано, регламентуючи основні методи, закономірності та стратегії розвитку цього феномену в навчальному процесі. У подальшому розгляді будуть представлені ключові методологічні підходи (екзистенційний, герменевтичний, полікомунікативний, евристичний) та художньо-педагогічні принципи (художньо-емоційного наративу, психоемоційної іманентності, накопичення художньо-ментального досвіду, рефлексивності), що в сукупності забезпечують комплексну й ефективну стратегію формування художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої освіти в процесі фортепіанної підготовки.

Екзистенційний підхід до формування художньо-виконавської емотивності ґрунтується на розумінні музичного виконавства як глибоко особистісного акту самовираження, що дає змогу музиканту розкрити свою індивідуальність через музичну інтерпретацію. Цей підхід розглядає виконавця не лише як технічного реалізатора нотного тексту, а і як активного співтворця, який переживає музику в процесі виконання та наповнює її власним сенсом. У центрі екзистенційного підходу – взаємозв'язок між музикою, емоційним станом виконавця та його особистісним досвідом, що сприяє формуванню унікальної інтерпретації.

Екзистенційний складник художньо-виконавської емотивності проявляється в здатності студента осмислено занурюватися в музичний образ, відчувати його емоційний потенціал та передавати власне переживання слухачам. Важливим аспектом цього підходу є усвідомлення відповідальності виконавця перед мистецтвом та глибока рефлексія над його інтерпретаційною діяльністю. Екзистенційний підхід дає змогу здобувачам знайти баланс між суб'єктивною свободою вираження та об'єктивними жанрово-стилістичними межами твору, що сприяє гармонійному поєднанню технічної майстерності, емоційної експресії та художньої правдивості.

Застосування екзистенційного підходу у фортепіанній підготовці сприяє розвитку емоційної свідомості музиканта, формує здатність до глибокого художнього переживання та розвиває переконливість вербального й музично-інтонаційного вираження художньої емоції. Виконавець навчається не лише передавати авторський задум, а й осмислювати музику як частину власного екзистенційного досвіду, що значно посилює переконливість виконання. Так, екзистенційний підхід є важливим фактором формування художньо-виконавської емотивності, адже він розширює межі стандартного виконавського мислення, надаючи студентам можливість глибше розуміти емоційно-образний зміст музичного твору.

Герменевтичний підхід до формування художньо-виконавської емотивності ґрунтується на ідеї глибокого розуміння музичного твору як тексту, що потребує тлумачення, осмислення та інтерпретації. Він передбачає не лише технічне відтворення нотного матеріалу, а й аналітичну роботу над стилістичними, жанровими та емоційно-смісловими аспектами музики. Виконавець постає як інтерпретатор, що через художньо-виконавську діяльність розкриває смислову багатшаровість твору, зчитуючи закладені в ньому музичні символи та культурно-історичні коди.

Вплив герменевтичного підходу на формування емотивності полягає в розвитку здатності виконавця не лише переживати музику, а й свідомо вибудовувати її драматургію, керуючись історико-стильовими та семантичними особливостями твору. Усвідомлення контексту дає змогу глибше відчувати його художньо-емоційну «зарядженість» і передати її слухачам у спосіб, що є не лише інтуїтивно-емоційним, а й логічно аргументованим. Застосування герменевтичного підходу у фортепіанній підготовці сприяє розвитку усвідомленої емотивності, коли студент не просто реагує на музику емоційно, а осмислює її внутрішню структуру, що дає змогу створити більш переконливу та виразну інтерпретацію. Він формує здатність до аналітичного мислення, що інтегрується з емоційною виразністю, збагачуючи художній зміст виконавської та вербальної репрезентації.

Полікомунікативний підхід до формування художньо-виконавської емотивності ґрунтується на розгляді музичного виконавства й музично-педагогічної діяльності як багатовимірного процесу комунікації, у якому взаємодіють виконавець, слухач, текст музичного твору (як репрезентація особистості автора) та мистецько-освітнє середовище. Він передбачає використання різних каналів передавання художнього змісту: звукового (музичне виконання), вербального (словесне пояснення інтерпретаційних рішень), невербального (жести, міміка, тілесна експресія) та емоційно-психологічного (інтуїтивне розуміння реакції аудиторії, вплив, створення емоційної «атмосфери»).

Полікомунікативний підхід у контексті формування емотивності розкриває її не лише як внутрішній стан виконавця, а і як здатність впливати на слухача, створюючи емоційно наповнену атмосферу музичного спілкування. Це допомагає студентам-музикантам навчитися усвідомлено будувати емоційну драматургію виконання, враховуючи реакцію слухачів та змістову виразність музики. Застосування цього підходу у фортепіанній підготовці сприяє формуванню виконавської та педагогічної харизми здобувача, розвитку навичок педагогічного пояснення художнього змісту й усвідомленого використання музично-виконавських засобів для ефективного спілкування. Полікомунікативний підхід забезпечує гармонійне поєднання музичного, мовного та тілесного вираження художньої емоції, роблячи репрезентацію твору більш глибоким, більш осмисленим й емоційно переконливим.

Евристичний підхід до формування художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої мистецької освіти базується на принципах пошуку, відкриття і творчої самореалізації. Він спрямований на розвиток здатності студентів не лише відтворювати інтерпретаційні моделі, а й самостійно знаходити унікальні виконавські рішення, розширюючи художньо-емоційний спектр виконання. Основою цього підходу є процес активного пізнання, у якому студент-музикант виступає не як пасивний носій знань, а як дослідник художнього змісту музики, її стилістичних та емоційних особливостей.

Застосування евристичного підходу у фортепіанній підготовці сприяє розвитку творчої самостійності, експериментуванню з виконавськими та вербальними емоційно-виразними засобами та вдосконаленню рефлексивних навичок. Важливим аспектом є створення ситуацій, що стимулюють студента самостійно виконувати виконавські завдання, будувати власну емоційну драматургію виконання та знаходити нові способи передання художнього змісту. Як зазначено в статті, «евристичний метод полягає у взаємодії викладача й студентів на основі створення інформаційно-пізнавальної суперечності» (Парфентьева & Матвійчук,

2018), що сприяє активному залученню студентів до пошуку власних інтерпретаційних рішень.

У контексті художньо-виконавської емотивності цей підхід дає змогу формувати чутливість до музичних образів, індивідуальне сприйняття стилістичних особливостей твору та здатність передавати емоційний зміст засобами звукової експресії. Він також сприяє розвитку креативного мислення, оскільки вимагає від студента не лише аналізу нотного тексту, а й побудови власної виконавської концепції. Так, евристичний підхід стає важливим інструментом формування інтерпретаційної незалежності, художнього мислення та здатності до емоційно виразного самовияву.

Як зазначено, практичну реалізацію формування художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої освіти в процесі фортепіанної підготовки визначають художньо-педагогічні принципи. Розглянемо їх докладніше.

Принцип художньо-емоційного наративу ґрунтується на ідеї вибудовування музичного виконання як цілісної драматургічної історії, де кожен звук, фраза та динамічний акцент є невід'ємною частиною емоційного сюжету. Він передбачає не лише технічну правильність виконання, а й здатність виконавця створювати переконливий художній простір, у якому слухач стає співучасником емоційного розвитку твору. У процесі фортепіанної підготовки цей принцип сприяє формуванню усвідомленої музично-інтонаційної виразності, навчання студентів виражати не лише нотний текст, а й закладений у ньому емоційно-образний зміст. Виконавець повинен не просто передавати музику, а розповідати історію звуком, розкриваючи глибину емоційного досвіду, що робить виконання живим, індивідуальним і переконливим.

Принцип психоемоційної іманентності відображає глибинний зв'язок між внутрішнім емоційним станом виконавця та художньо-виконавською виразністю. Він ґрунтується на ідеї, що емоції є не доданим елементом у процесі виконання, а невід'ємним складником музичного висловлювання. У фортепіанній підготовці цей принцип сприяє розвитку здатності усвідомлено переживати музичний зміст, коли емоційні реакції виконавця природно трансформуються в засоби виразності – динаміку, артикуляцію, агогіку. Художньо-виконавська емотивність у такому контексті розглядається не як зовнішнє вираження, а як внутрішнє, органічне явище, що виявляється у звуковому просторі. Завдяки цьому студент-музикант навчається інтуїтивно та осмислено управляти власними емоціями, що дає змогу створювати переконливі, змістовні інтерпретації.

Принцип накопичення художньо-ментального досвіду передбачає поступове розширення виконавських і педагогічних навичок студента через системне засвоєння художньо-естетичних знань, інтерпретаційних стратегій та емоційно-образних моделей. У процесі фортепіанної підготовки цей принцип формує емоційно-когнітивну базу, що

дає змогу музиканту осмислено будувати власну художню концепцію твору. Виконавець накопичує чуттєвий досвід сприйняття та відтворення музичних образів, що сприяє розширенню палітри його емотивних засобів виразності. У художньо-педагогічному аспекті цей принцип забезпечує формування інтерпретаційної пам'яті, яка допомагає викладачеві фортепіано ефективно передавати учням механізми осмисленого переживання музики. Накопичений досвід стає основою для розвитку гнучкого виконавського мислення, що дає змогу музиканту не лише відтворювати традиційні інтерпретаційні підходи, а й знаходити унікальні способи вираження художнього змісту.

Принцип рефлексивності у формуванні художньо-виконавської емотивності ґрунтується на усвідомленому аналізі власної музично-виконавської, освітньої, мистецько-педагогічної діяльності, що сприяє глибшому розумінню емоційно-образного змісту музики. Він передбачає здатність студента оцінювати свою інтерпретацію, виявляти сильні та слабкі сторони власної емоційної виразності, коригувати засоби вербальної та невербальної виразності відповідно до художньої концепції твору.

У художньо-педагогічному аспекті цей принцип сприяє розвитку здатності майбутнього викладача в подальшому формувати рефлексію в учнів, навчати їх аналізувати власні емоційні реакції на музику та свідомо використовувати виконавські засоби для їх вираження. Рефлексивність дає змогу студенту поступово розвивати індивідуальний художній стиль, спираючись не лише на зовнішні технічні критерії, а й на глибоке особистісне переживання музики, що робить виконання й пояснення переконливим, живим та змістовним.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Формування художньо-виконавської емотивності здобувачів вищої освіти в процесі фортепіанної підготовки є складним багатовимірним процесом, що потребує системного методологічного забезпечення. Під час дослідження визначено ключові методологічні засади, які забезпечують інтеграцію емоційно-естетичних, інтерпретаційних, комунікативних та педагогічних аспектів виконавської діяльності. Застосування екзистенційного, герменевтичного, полікомунікативного й евристичного підходів дає змогу розглядати емотивність як динамічний феномен, що формується через особистісне переживання музики, осмислення її змісту та ефективну комунікацію зі слухачами й студентами. Запропоновані принципи художньо-емоційного наративу, психоемоційної іманентності, накопичення художньо-ментального досвіду та рефлексивності створюють цілісну педагогічну стратегію, що сприяє розвитку емоційної виразності виконавця та його здатності до усвідомленої інтерпретації. Перспективи подальших наукових розвідок спрямовані на створення методичного забезпечення формування художньо-виконавської емотивності здобувачів у процесі фортепіанної підготовки.

ЛІТЕРАТУРА

Кемін, У. (2020). Емоція, емоційність та емотивність: до проблеми розмежування термінопонять. *Актуальні питання суспільних наук та історії медицини*. 1 (25). 12–16. <https://doi.org/10.24061/202285>

Мимрик, М. Р. (2024). Екзистенційно-феноменологічний підхід до музично-виконавської комунікативності студентів факультетів мистецтв. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти*. 32. 36–44. <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series14.2024.32.05>

Оганезова-Григоренко, О. В., & Хуа, Цивей (2024). Образно-смысловий контент інтерпретації: герменевтичний підхід. *Південноукраїнські мистецькі студії*. 4 (7). 88–93. <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-4.14>

Парфентьева, І. П., & Матвійчук, К. О. (2018). Етимологія поняття «евристичний підхід». *World Science*. 3(8(36)), 46–49. https://doi.org/10.31435/rsglobal_ws/30082018/6078

Чжен, Ланьюе, & Новська, О. Р. (2023). Феномен художньо-виконавської емотивності майбутніх викладачів фортепіано. *Музичне мистецтво в освітлогічному дискурсі*. 8. 17–23. <https://doi.org/10.28925/2518-766X.2023.83>

Шах, К., & Коваль, Л. (2021). Проблема вербалізації емоцій у науковому дискурсі. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 41, том 3. 140–145. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/41-3-211>

Юй, Цютун. (2023). Сутність і зміст полікомунікативної компетентності в діяльності хормейстера. *Інноваційна педагогіка*, 58, т. 2., 76–80. <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/58.2.166>

REFERENCES

Kemin, U. (2020). Emotsiya, emotsiynist ta emotyvnist: do problemy rozmezhuvannya terminoponyat [Emotion, emotionality, and emotivity: On the problem of distinguishing terminology]. *Aktualni pytannya suspilnykh nauk ta istoriyi medytsyny – Actual Issues of Social Sciences and the History of Medicine*, (1) 25, 12–16. <https://doi.org/10.24061/202285> [in Ukrainian].

Mymryk, M. R. (2024). Ekzystentsiynofenomenolohichnyy pidhid do muzychno-vykonavskoyi komunikatyvnosti studentiv fakul'tetiv mystetstv [Existential-phenomenological approach to musical-performing communicativeness of students of art faculties]. *Naukovyi chasopys Ukrayinskoho derzhavnoho universytetu imeni Mykhayla Drahomanova – Scientific Journal of the Ukrainian State University named after Mykhailo Drahomanov*, (32), 36–44. <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series14.2024.32.05> [in Ukrainian].

Ohanezova-Hryhorenko, O. V., & Hua Ciwei. (2024). Obrazno-smyslovykontentinterpretatsiyi: hermenevtychny pidhid [Figurative-semantic content of interpretation: Hermeneutic approach]. *Pivdennoukrayinski mystetski studiyi – Southern Ukrainian Art Studies*, 4(7), 88–93. <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-4.14> [in Ukrainian].

Parfentieva, I. P., & Matviichuk K. O. (2018). Etymolohiya ponyattya “evrystychnyi pidhid” [Etymology of the concept of the “heuristic approach”]. *World Science*, 3(8(36)), 46–49. https://doi.org/10.31435/rsglobal_ws/30082018/6078 [in Ukrainian].

Zheng Lanyue, & Novska O. R. (2023). Fenomen khudozhno-vykonavskoyi emotyvnosti maybutnikh vykladachiv fortepiano [The phenomenon of artistic-performing emotivity of future piano teachers]. *Muzychne mystetstvo v osvitolohichnomu dyskursi – Musical Art in Educational Discourse*, (8), 17–23. <https://doi.org/10.28925/2518-766X.2023.83> [in Ukrainian].

Shakh K., & Koval L. (2021). Problema verbalizatsiyi emotsiy u naukovomu dyskursi [The problem of verbalizing emotions in scientific discourse]. *Aktualni pytannya humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, (41), tom 3, 140–145. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/41-3-211> [in Ukrainian].

YuiQiotong. (2023). Sutnistizmistpolikomunikatyvnoyi kompetentnosti v diyalnosti khormeystera [The essence and content of polycommunicative competence in the activity of a choirmaster]. *Innovatsiyna pedahohika – Innovative Pedagogy*, (58), t. 2, 76–80. <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/58.2.166> [in Ukrainian].

Methodological aspects of forming artistic-performing emotivity of future piano teachers

Zheng Lanyue
Postgraduate Student
The State Institution “South Ukrainian
National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”
ORCID: 0009-0005-3646-9884

The article presents the results of a study on the issue of emotivity in the context of musical performance and artistic-educational activities of future piano teachers. Artistic-performing emotivity is revealed in the study as an integral, multidimensional phenomenon that reflects the ability of a student-musician to consciously, artistically express, conceptually comprehend, and convincingly convey the emotional and figurative content of a musical piece through musical performance and verbal-pedagogical representation. The aim of the article is to define and substantiate scientific-methodological approaches and artistic-pedagogical principles for the formation of artistic-performing emotivity in future piano teachers. The research methodology is based on the principles of scientific systematization and integrativity. The study employs methods of scientific analysis, generalization, modeling, and extrapolation. The article presents the content of artistic-performing emotivity in higher artistic education students, which is explored through emotional-figurative, interpretative-semantic, communicative-expressive, and reflexive-pedagogical components. The author outlines a set of complementary scientific-methodological approaches to the formation of artistic-performing emotivity in students within the piano training process, including existential, hermeneutic, polycommunicative, and heuristic approaches, analyzing their advantages in the context of forming artistic-performing emotivity. Additionally, the article proposes fundamental artistic-pedagogical principles for the formation of artistic-performing emotivity in future piano teachers, such as the principle of artistic-emotional narrative, the principle of psycho-emotional immanence, the principle of accumulating artistic-mental experience, and the principle of reflexivity.

Keywords: Emotion, artistic emotion, emotivity, artistic-performing emotivity, piano teacher, piano training, methodological approach, existential approach, hermeneutic approach, polycommunicative approach, heuristic approach.